

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821201328
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7821201328.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v spore žalobcu S. C., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. Ivicou Štigitz, so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 42 324 017, proti žalovanému Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu spôsobenej škody pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov tohto konania podľa pomeru úspechu

vo veci vo výške 100 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy vo výške 1.500,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.500,- Eur odo dňa 14.10.2020 do zaplata titulom nemajetkovej ujmy za zásah do jeho osobnostných práv výkonom verejnej moci a náhrady trov konania.

2. Žalobca sa podaným návrhom domáhal náhrady škody za nezákonnú väzbu v zmysle ust. § 3 ods. 1 písm. c zák. 514/2003 Z. z. ako aj článku 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, ktorá mu vznikla rozhodnutím štátneho orgánu o väzbe aj keď na túto neboli dané dôvody podľa ust. § 71 Trestného poriadku. Uviedol, že jeho právo na náhradu škody odvodzuje na základe skutočností, ktoré boli objasnené v rámci prípravného konania, kedy bolo Znaleckým posudkom č. 89/2019 vyhotovený, znalcom z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie MUDr. Zoltánom Sidorom, PhD., ktorý bol pribratý do konania Uznesením Odboru Kriminálnej polície, Oddelenie vyšetrovania, zo dňa 15.07.2019. Zo záverov tohto znaleckého posudku možno vyvodit', že skutok popísaný v uznesení o vznesení obvinenia žalobcovi zo dňa 05.07.2019 sa nestal tak, ako bol uvedený v uznesení o vznesení obvinenia, resp. zranenia, ktoré mala poškodená trestným činom utrpieť neboli spôsobené obvineným. Zo záverov znaleckého posudku a z charakteru rán, ktoré ním boli posudzované a ich vzniku vyplynulo, že poškodená si mala sama spôsobiť predmetné sečné a bodné poranenia. Okrem uvedeného záveru znaleckého posudku bol charakter a vznik poranenia poškodenej identifikovateľný aj podľa fotodokumentácie z vyšetrovacieho spisu a uvedený záver (o samopoškodení) znalecký posudok len potvrdil. Na základe predmetných skutočností teda nebol v predmetnom prípade akýkoľvek dôvod daný Trestným poriadkom na výkon väzby u žalobcu ako aj vznesenie obvinenia podľa Uznesenia zo dňa 05.07.2019 za prečin „Ublíženia na zdraví“ podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a to tak, že žalobca mal dňa 04.07.2019 v čase okolo 23:00 hod. v katastrálnom území obce D. v rodinnom dome č. XXX za doposiaľ presne neobjasnených okolností fyzicky napadnúť svoju družku G. X., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom D. Č.. XXX a to

tým spôsobom, že do nej hodil dva kuchynské nože, pričom ju trafil do oblasti distálnej tretiny ľavého stehna a ventrálne a mediálne prítomná rezná rana kože a podkožia cca 1,5 cm dlhá a taktiež do oblasti distálnej tretiny pravého stehna ventrálne a mediálne prítomná rezná rana kože a podkožia cca 7 cm dlhá, čím poškodené mal spôsobiť rezné rany kože a podkožia s dobou liečby 7 až 10 dní. V zmysle uvedeného bol žalobca (ako obvinený) dňa 05.07.2019 o 00:05 vzatý do väzby v UVV Košice a neskôr preložený do ÚVTOS Košice. Do pozornosti súdu dávame, že súd v prípravnom konaní pri posudzovaní o dôvodoch väzby posudzoval iba doterajší život žalobcu, neposudzoval však konanie s ohľadom na samotný skutok, a preto žalobcu aj napriek tomu, že uvedený skutok nespáchal umiestnil do väzby, čo žalobca tvrdil od samotného začiatku začatia trestného konania aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne Mgr. Ivicy Štiglitz, advokátky, ktorá mu bola ustanovená opatrením zo dňa 08.07.2019 Okresného súdu Rožňava. Právna zástupkyňa s poukazom na skutočnosti uvedeného prípadu proti Uzneseniu o vznesení obvinenia ako aj proti uzneseniu o vzatí do väzby podala sťažnosti, ktoré však Krajský súd pri posúdení sťažnosti o vzatí do väzby svojim Uznesením zo dňa 22.07.2019, sp. zn.: 8Tpo/54/2019 zamietol aj napriek tomu, že obvinený bol nevinný a neexistoval zákonný dôvod na jeho vzatie do väzby. Okresná prokuratúra ako orgán poverený konať v prípravnom konaní vyhovel sťažnosti právnej zástupkyne proti Uzneseniu o vznesení obvinenia dňa 01.08.2019 a to na základe jednak uvedených skutočností v predmetnom znaleckom posudku č. 89/2019 a aj z výpovedí obvineného (žalobcu) vyplývajúce z operatívnej činnosti vyšetrovateľov na základe, ktorých sa potvrdilo, že žalobca vedie riadny život, a preto uviedol vo svojom odôvodnení, že uznesenie o vznesení obvinenia žalobcovi povereným príslušníkom PZ bolo vydané predčasne. O samotnej väzbe žalobcu rozhodla Okresná prokuratúra Rožňava Uznesením zo dňa 01.08.2019 a žalobca bol prepustený z väzby na slobodu, nakoľko pominuli dôvody na jeho väzobné stíhanie. Následne dňa 04.09.2019 Uznesením pod sp.zn.: ORP-264/1-VYS-RV-2019 bolo trestné stíhanie voči obvinenému zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie nestal. Z uvedených skutočností možno teda jasne reflektovať, že konajúce orgány činné v trestnom konaní pri posudzovaní dôvodnosti na vznesenie obvinenia ako aj dôvodov väzby konali v rozpore so zákonom a v rozpore so zásadami, na ktorých je samotné trestné právo postavené a to hlavne zásadou vyšetrovacou a zásadou zistenia materiálnej pravdy a to tak, že riadne nezistili skutkový stav uvedeného prípadu. Žalobca tiež uvádza, že väzba ako krajný prostriedok „ultima ratio“ na zabezpečenie účelu trestného konania nemôže byť stanovená na základe úplne nepreukázaných skutočností prípadu nakoľko ide o zásah do osobnostných práv, najmä práva slobody a slobodného pohybu, ktoré sú garantované samotným Dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd ako aj Ústavou SR. V zmysle čl. 5 ods. 1 a 5 Dohovoru každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť a každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie. Žalobca uvádza, že svoj nárok sa pokúsil uplatniť aj mimosúdne prostredníctvom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý odoslal dňa 14.10.2020. Podľa vybavenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vedenej pod číslom žiadosti 17769/2011/141 a príslušné rezortné Ministerstvo sa rozhodlo podanej sťažnosti nevyhovieť s odôvodnením, že v priznaní nároku bránila negatívna podmienka v zmysle § 8 ods. 6 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. tým, že si žalobca väzbu spôsobil sám. Podľa názoru žalobcu negatívny prekážka podľa § 8 ods. 6 písm. a/ vyhoveniu žiadosti naplnená nebola. Vzhľadom na to, že trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že bolo preukázané a nepochybné, že skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie vedené sa nestal, nie je možné ani len v teoretickej rovine uvažovať, že žalobca si väzbu zavinil. Okrem toho samotný charakter rán poškodené vo fotodokumentácii nasvedčuje tomu, že OČTK mohli vidieť že rany nemohli vzniknúť tak, ako ich popísala poškodená a že neboli bodné ale rezné. Žalobca po vznesení obvinenia, resp. začatí trestného stíhania svojim správaním nedal žiadny dôvod na vzatie do väzby. Podľa názoru žalobcu je vylúčené, že obvinený, ktorý sa skutku pre ktoré bolo voči nemu vedené trestné stíhanie nedopustil, (aj ktorého spáchanie popieral) a ktorý nebol nikdy trestne stíhaný ani odsúdený, aby si zavinil vzatie do väzby výlučne skutočnosťami týkajúcimi sa jeho osoby a charakteru bez akejkoľvek väzby na trestné stíhanie, ktoré je proti nemu vedené, resp. bez akéhokoľvek aktívneho konania po tom ako sa o trestnom stíhaní voči jeho osobe dozvedel. Žalobca má za to, že žalovaný tvrdenie o tom, že si žalobca mal väzbu zaviniť sám a teda, že mal vedieť, že svojím konaním naplní dôvod preventívnej väzby nepreukázal. Trestné stíhanie a v rámci neho aj prípadný výkon väzby predstavujú vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvolávajú i ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahujú do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, preto sú spôsobilé, okrem porušenia práva na osobnú slobodu garantovaného čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, obmedziť, či porušiť aj jeho právo na rešpektovanie a ochranu súkromného a rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti tak, ako to zaručuje čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Je teda nepochybné, že trestné stíhanie, výkon väzby, prípadne

výkon uloženého trestu, ktoré boli realizované v rozpore so zákonom, resp. ústavným poriadkom, sú spôsobilé vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv. (Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2007, sp. zn. 4Cdo/177/2005). Žalobca má za to, že jeho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je nepochybný a utrpená nemajetková ujma je úplne zjavná, keďže v dôsledku 27 dní trvajúceho bezdôvodného obmedzenia osobnej slobody žalobcu utrpela dobrá povesť žalobcu v mieste bydliska a medzi blízkymi a známymi, bola ohrozená jeho dôveryhodnosť, zhoršil sa zdravotný stav. Väzba žalobcu mala negatívny vplyv aj na život jeho rodiny a na vzájomné rodinné vzťahy. Keďže žije v obci, kde sa takmer všetci poznajú ako osobu ochotnú pomôcť pomocnými prácami v domácnostiach a pre samotnú obec, rodinní príslušníci aj ďalšie blízke osoby žalobcu veľmi ťažko niesli nepriaznivé reakcie okolia. Žalobca vychádza zo záveru, že jednak z poukazom na úrovni odškodnenia jednotlivých európskych štátov, ako aj zo životnej úrovne v SR možno za adekvátne odškodnenie považovať čiastku v rozmedzí od 20 až 60 Eur za jeden deň trvania väzby. Občianskoprávne a obchodné kolégium Najvyššieho súdu ČR schválilo na uverejnenie v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk rozsudok sp. zn. 30Cdo 2357/2010, v ktorom naznačil výkladové pravidlá odškodňovania nemajetkovej ujmy za výkon väzby, ktorá so zreteľom na výsledok trestného konania zakladá nárok na odškodnenie. V takýchto prípadoch je potrebné prihliadnuť k povahe trestnej veci, k celkovej dĺžke obmedzenia osobnej slobody a k následkom v osobnej sfére poškodenej osoby. Pri hodnotení následkov neoprávneného držania vo väzbe v osobnej sfére poškodenej osoby je treba vychádzať z toho, že samotné držanie vo väzbe má z povahy veci negatívne dopady na slobodu pohybu, či na právo na súkromie, nemožnosť kontaktu s rodinnými príslušníkmi, porušenie práva na rodinný život a v tomto ohľade výkon väzby sám o sebe pôsobí ujmu na základných právach, slobodách a dôstojnosti dotknutej osoby. Spôsobuje stres, neistotu, úzkosť a podobne. Pre účely odôvodňovania výšky poskytnutého odškodnenia je vhodné vychádzať zo sadzby stanovenej za jeden deň výkonu väzby. Adekvátnym odškodnením je čiastka v rozmedzí od 500 Kč do 1.500 Kč. Pri určení nemajetkovej ujmy zohľadnil osobu poškodeného (žalobcu), jeho spôsob života pred vzatím do väzby, konštatoval, že žalobca bol osobou bezúhonnou po jeho vzatí do väzby sa informácia o jeho väzobnom stíhaní v malej obci D., okres H.Ž. rýchlo rozšírila, pričom pobyt vo väzbe mal negatívny viditeľný dopad na jeho psychický stav a osobnosť. Žalobca uvádza, že za daných okolností je primeranou nemajetková ujma vo výške 55,55 Eur za deň (predovšetkým aj z dôvodu, že väzba trvala 27 dní). Žalobca si uplatňuje nemajetkovú ujmu vo výške 1.500,- Eur t.j. 55,55 Eur denne a túto považuje za primeranú a žiada, aby mu ju priznal v plnej výške tak ako si ju aj žalobca uplatnil t.j. 1.500,- Eur za celé trvanie väzby, ide o sumu nad dolnou hranicou ustálenú súdnej praxe za jeden deň väzby a v kombinácii s okolnosťami na strane žalobcu, na ktoré poukázal ako aj skutočnosti, t.j. obmedzenie slobody pohybu, súkromia, nemožnosť kontaktu s rodinnými príslušníkmi, porušenie práva na rodinný život, ktoré sú všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je nevyhnutné osobitne dokazovať je nárok žalobcu odôvodnený.

3. Žalovaný podaním zo dňa 08.06.2021 k žalobe uviedol, že právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 467/08). Zodpovednosť štátu za škodu, upravená v zákone č. 514/2003 Z. z., je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú: rozhodnutie o väzbe, existencia škody, príčinná súvislosť medzi škodou a rozhodnutím o väzbe orgánu štátu. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodenom. Podľa § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak bol oslobodený spod obžaloby. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama. Otázku zavinenia väzby je potrebné podľa názoru žalovaného skúmať komplexne a to nielen vo svetle výsledku trestného konania, ale predovšetkým vo vzťahu ku konaniu žalobcu, ktoré bolo dôvodom vzatia do väzby (toto nie je možné stotožňovať len s konaním žalobcu, ktoré bolo dôvodom vznesenia obvinenia) a podrobne verifikovať naplnenie dôvodov, pre ktoré bol žalobca v rozhodnom čase vzatý do väzby, ako aj mieru zavinenia väzby zo strany samotného žalobcu, ktorá má rozhodujúci význam pre priznanie práva na náhradu škody z titulu rozhodnutia o väzbe. V danej veci zo skutkových okolností vyplýva, že žalobca bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku (tzv. preventívna väzba). Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že „(...) pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje

naprostá istota, že obvinený bude konať podľa § 71 Tr. por., ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že táto hrozba s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je reálna. V danom prípade súd prvého stupňa zistil u obvineného dôvody tzv. preventívnej väzby. Zmyslom tejto väzby je zaistiť osobu obvineného, u ktorej existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude opakovať trestný čin, pre ktorý je stíhaný, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti“. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tost 7/2012 zo dňa 08.03.2012). Z hľadiska existencie zavinenia väzby samotným žalobcom vylučujúcej vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu rozhodnutia o väzbe v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalovaná za kľúčovú okolnosť jednoznačnú a výslovnú identifikáciu tzv. aktívneho konania žalobcu (verifikujúceho existenciu žalovanou namietaného zavinenia väzby samotným žalobcom), nakoľko žalobca sa v rámci výsluchu uskutočneného dňa 08.07.2019 čiastočne priznal k spáchaniu skutku a uviedol, že sa pohádali s družkou, keď spoločne popíjali a v hneve po nej hodil prvú vec, ktorú mal po ruke (žalobca sa pamätal na 1 nôž) a zároveň uviedol, že to neurobil naschvál a ľutuje, čo sa stalo (porov. stranu 3 zápisnice o výsluchu obvineného/žalobcu zo dňa 08.07.2019, sp. zn. 3Tp/48/2019). V nadväznosti na uvedené žalovaný taktiež poukazuje na konštatovanie Krajského súdu v Košiciach v odôvodnení uznesenia zo dňa 22.07.2019, č. k. 8Tpo/54/2019-28, v zmysle ktorého „vo vzťahu k osobe obvineného mal aj krajský súd z odpisu registra trestov preukázané, že obvinený bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, z toho prevažne pre násilnú trestnú činnosť. Požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa dopúšťa trestnej činnosti a jeho správanie je agresívne a nevyspytateľné. Poškodená po lekárskom ošetrovaní a prvotnom výsluchu odišla na neznáme miesto, čo môže svedčiť o tom, že má od obvineného strach. Takto zistené skutočnosti sú tak aj podľa názoru krajského súdu konkrétnymi skutočnosťami, ktoré v danom štádiu trestného konania bez akýchkoľvek pochybností zakladajú dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.“ Podľa názoru žalovanej pri starostlivom zohľadnení všetkých okolností prípadu je v tomto prípade v zmysle § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. vylúčené priznanie nároku na odškodnenie, nakoľko žalobcovi nevzniklo v tejto súvislosti právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalovaný má za to, že žalobca doposiaľ neunesol dôkazné bremeno, kedy vôbec nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy v požadovanej celkovej výške 1.500,- Eur s príslušenstvom. Žalobca si doposiaľ splnil výlučne elementárnu povinnosť tvrdenia o zásahu do jeho práv, avšak bez toho, že by súčasne spoľahlivo preukázal zásah v takej intenzite, ktorý by spoľahlivo preukazoval existenciu nemajetkovej ujmy a zároveň odôvodňoval nevyhnutnosť peňaznej satisfakcie nemajetkovej ujmy. V súlade s ustálenou judikatúrou zákon nezakladá prezumpciu vzniku nemajetkovej ujmy, t. j. že by v prípade rozhodnutia o väzbe automaticky dochádzalo k vzniku práva osoby, ktorá bola poškodená rozhodnutím o väzbe, na náhradu nemajetkovej ujmy: „Nemajetkovou ujmomou je treba v prípade nezákonného rozhodnutí alebo nesprávneho úradného postupu čo možno určite pojmenovať a vysvetliť, tudíž tvrdiť a prokázat, že k ní zásahom orgánu verejné moci skutočne došlo. Pro záväz o vzniku nemajetkovej ujmy nepostačuje žalobkyni učiněná právni kvalifikace, že došlo k zásahu do některého z jejíh ustavně garantovaných práv, neboť zásah do práv žalobkyně představuje možnou příčinu vzniku ujmy, nikoliv újmu samotnou, jakož ani nepostačuje abstraktní právni kvalifikace ujmy jako nemajetkové.“ (porov. rozsudok Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 1684/2010 zo dňa 29. 6. 2011). Na tomto mieste žalovaný zdôrazňuje, že konanie o náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je typickým sporovým konaním, na ktoré sa o. i. vzťahuje zásada kontradiktórnosti zakotvená v čl. 8 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. V zmysle tejto zásady sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalujúcu stranu. V tomto smere sa žiada poukázať na znenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Predmetné ustanovenie celkom jednoznačne vymedzuje rozsah povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať vznik nemajetkovej ujmy, ak požaduje jej náhradu v relutárnej podobe. V súvislosti s tvrdenými zásahmi do osobnostných práv žalobcu, žalovaný zastáva názor, že žalobca v podanej žalobe zavádzajúco tvrdí, že bol bezúhonnou osobou, že nebol nikdy trestne stíhaný ani odsúdený a taktiež, že vykonanou väzbou utrpela dobrá povesť žalobcu v mieste bydliska, ako aj medzi blízkymi i známymi, nakoľko z uznesenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 08.07.2019, sp. zn. 3Tp/48/2019, t. j. rozhodnutia o väzbe (porov. stranu 2 - pozn. žalovanej) výslovne vyplýva, že žalobca bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, a to aj za násilnú trestnú činnosť a taktiež, že požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa môže správať agresívne. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný zdôrazňuje, že z hľadiska na rozsiahlu kriminálnu minulosť žalobcu je otáznou, aký reálny dopad na povesť a dobré meno žalobcu, prípadne na rodinný život žalobcu, resp. vzájomné rodinné vzťahy, mal namietaný výkon väzby. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu žalovaný nad rámec vyššie

zmieneného uvádza, že tvrdenia žalobcu o vzniku ujmy na jeho zdraví, resp. zhoršení jeho zdravotného stavu sú v prejednávanej veci irelevantné, nakoľko takýto zásah nemožno subsumovať pod nemajetkovú ujmu, a preto si ju žalobca ani nemôže uplatňovať z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, ale výlučne ako škodu na zdraví. V takom prípade by bol však žalobca povinný spoľahlivo preukázať vznik škody na zdraví napríklad znaleckým posudkom, avšak túto povinnosť si žalobca nesplnil. Škoda na zdraví je osobitným nárokom, pre ktorého úspešné uplatnenie sa vyžaduje postup podľa § 444 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) v spojení s § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., t. j. odškodňuje sa bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalovaný má za to, že prípadné poškodenie zdravia nie je možné zohľadniť pri posudzovaní nemajetkovej ujmy a možnosti priznania jej náhrady v peniazoch. Vo vzťahu k možnému preukázaniu zhoršenia zdravotného stavu je navyše nevyhnutné venovať osobitnú pozornosť otázke príčinnej súvislosti, teda či priamou a rozhodujúcou príčinou eventuálneho zhoršenia zdravotného stavu žalobcu bolo namietané rozhodnutie o väzbe. Hoci výška zadosťučinenia v peniazoch je predmetom voľnej úvahy súdu, aj táto úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Uplatnenie voľnej úvahy sa tak nesmie stať nepreskúmateľným, vymykajúcim sa akejkoľvek kontrole. Základným vodítkom pre určenie vhodnej formy satisfakcie je podmienka, že sa musí jednať o zadosťučinenie primerané, teda také, ktoré poskytne poškodenej osobe vhodnú a účinnú nápravu. Podľa vnútroštátnej súdnej praxe, ako aj rozhodovania ESĽP by priznaná finančná náhrada nemala byť neprimeraná iným finančným kompenzáciám - napríklad výške náhrady za utrpenie a bolesť (ktoré boli spôsobené napr. telesnými zraneniami - Karhuvaara a Iltalehti v. Fínsko). Na tomto mieste dáva žalovaný do pozornosti viaceré právoplatné rozhodnutia vnútroštátnych súdov vo veci náhrady nemajetkovej ujmy za vykonanú väzbu titulom rozhodnutia o väzbe, konkrétne rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 8C 32/2012, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.500,- Eur za vykonanú väzbu od 01.09.2007 do 09.06.2008 (282 dní väzby); rozhodnutie Okresného súdu Košice I, sp. zn. 17C 50/2014, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.900,- Eur za 142 dní väzby ako aj rozhodnutie Okresného súdu Žilina, sp. zn. 8C 95/2011, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,- Eur za výkon väzby od 14.03.2009 do 03.08.2009 (142 dní väzby). Z predmetných rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že súdy priznávajú porovnateľné sumy ako požaduje žalobca, avšak za výkon väzby v podstatne dlhšom trvaní, preto žalobcom požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 1.500,- Eur s prísl. za výkon väzby v trvaní 27 dní, sa javí žalovanému ako neprimeraná. Žalovaný na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že na žalobcom uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.500,-Eur nemožno hľadiť izolovane a len cez jej výšku ju považovať za primeranú, keď táto predstavuje náhradu až 55,55 Eur/deň väzby. Uvedená suma dennej náhrady nemôže byť za žiadnych okolností, najmä z dôvodov na strane žalobcu, považovaná za primeranú. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie niektorého zo zásahov podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a vzniku škody, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Z dôvodu, že v prípade žalobcu neexistuje nárok na náhradu škody z titulu rozhodnutia o väzbe (§ 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z.) ako ani nemajetková ujma, žalovaný má za to, že v prejednávanej veci nie je možné dospieť ani k záveru o existencii príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím o väzbe a škodou (nemajetkovou ujmu). Žalovaný taktiež dáva do pozornosti súdu, že vzhľadom na kriminálnu minulosť žalobcu je otázne, aký reálny dopad na žalobcu mal namietaný výkon väzby, ergo splnenie podmienky preukázania príčinnej súvislosti medzi vykonanou väzbou a vznikom nemajetkovej ujmy je de facto nemožné. K uplatnenému úroku z omeškania žalovaný uvádza, že tento nepovažuje za opodstatnený. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. V tejto súvislosti zastáva žalovaný názor, že žalobca nemá právo na zaplatenie úroku z omeškania od 14.10.2020, pretože v tom čase neexistoval žiadny dlh žalovaného voči žalobcovi, ktorý by bol splatný. Žalovaný zdôrazňuje, že v konaniach o náhradu škody, osobitne v prípade náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, je výška priznanej náhrady závislá

od úvahy súdu, pričom rozsudok o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy má konštitutívny charakter. Omeškanie žalovaného tak v tomto prípade nemohlo vzniknúť predtým, než vznikla samotná povinnosť poskytnúť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Omeškanie vzniká až po uplynutí lehoty na plnenie vyplývajúcej z rozhodnutia vo veci samej. Tento názor vyjadril vo svojom rozhodnutí zo dňa 14.03.2012 aj Najvyšší súd SR, sp. zn. 6Cdo/185/2011, v ktorom potvrdil svoje skoršie rozhodnutie, keď uviedol: „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 24.6.1998, sp. zn.: 1Co/15/97, ktorý bol uverejnený v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, zošit 3, pod por. Č. 45/2000, už judikoval, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania“. Žalovaný podporne poukazuje na to, že pri náhrade nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. ide o obdobný nárok ako náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch priznaná z dôvodu zásahu do osobnostných práv podľa § 13 ods. 2 OZ. Možnosť priznania úroku z omeškania pri peňažnom zadosťučinení neprichádza do úvahy, lebo právo na tento druh zadosťučinenia nie je majetkovou pohľadávkou zo záväzkového právneho vzťahu (§ 121 ods. 3 OZ). Uplatneniu základného práva strany na súdnu ochranu zodpovedá jej povinnosť splniť podmienky zákonom ustanoveného postupu uplatnenia nároku na všeobecnom súde. Okrem povinnosti tvrdenia má žalobca aj dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. Žalovaný s ohľadom na to, že v danej veci nie sú naplnené zákonom požadované podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiada, aby Okresný súd Rožňava žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Žalovaný si uplatňuje náhradu trov konania.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie.

5. Na pojednávaní dňa 30.09.2021 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvá na podanej žalobe tak ako bola súdu doručená, ako aj na písomných vyjadreniach. Žalobca bol vzatý do väzby z dôvodu, aby nepokračoval v trestnom konaní v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Proti Uzneseniu o vzatí do väzby podal aj sťažnosť, pričom má za to, že už v čase prípravného konania bol vyšetrovateľom známy mechanizmus spôsobených rán, preto má za to, že bol vzatý do väzby bezdôvodne, ale aj v prípade pokiaľ by boli dané dôvody väzby nevylučuje to nárok na náhradu škody, nakoľko bol obmedzený na osobnej slobode. Mala za to, že žaloba bola podaná dôvodne, žalobca si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy za 27 dní strávených vo väzbe tak ako je to uvedené v petite podanej žaloby. Navrhla, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Čo sa týka dôvodov uvádzaných žalovaným ohľadom spôsobenia väzby žalobcom mala za to, že už zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že žalobca uviedol, že má zdravotné problémy so zrakom, vidí len siluetu postáv, dobre vidí len do vzdialenosti 5 cm. Z jeho výpovede vyplýva, že v jeho konaní nebol úmysel spôsobiť ublíženie na zdraví poškodenej osobe, konal len v afekte, zhodou okolností hodil po nej nôž, ak by mal v ruke chlieb, hodil by po nej chlieb. Z priloženej fotodokumentácie bolo zrejmé, že poškodenej neboli spôsobené bodné rany ale rezné rany, ktoré si spôsobila sama, preto má za to, že dôkazná situácia nebola správne vyhodnotená a neboli dané dôvody väzby, avšak poukázala na dohovor o ľudských právach a slobodách článok 5 ods. 5, ktorý je premietnutý aj do ústavy SR čl. 154 C ods. 1, rovnako poukázala na nález ústavného súdu II/56817 z 20.12.2017, z ktorých vyplýva, že aj v prípade zákonnej väzby vzniká žalobcovi nárok na náhradu škody. Čo sa týka preukazovania nemajetkovej ujmy už samotné obmedzenie osobnej slobody preukazuje nárok na vznik náhrady nemajetkovej ujmy, nakoľko bol obmedzený na osobnej slobode.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zotráva na procesnej obrane uvedenej vo svojich vyjadreniach. Má za to, že zákon č. 514/2003 Z.z. stanovuje kumulatívne podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. V zmysle ustanovenia tohto zákona a to § 8 ods. 6 písm. a) ohľadom väzby vyplýva, že právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba väzbu zavinila sama, pričom má za to, že v tomto prípade tomu tak bolo a to z dôvodov, ktoré uvádzal vo svojom vyjadrení. Žalobca sa v rámci výsluchu v prípravnom konaní čiastočne priznal k spáchaniu skutku, požíval alkoholické nápoje, ktoré majú vplyv na nevyspytateľné konanie žalobcu, preto má za to, že boli dané dôvody preventívnej väzby, rovnako KS v Košiciach zamietol sťažnosť žalobcu s poukazom na predchádzajúci život a osobu žalobcu. Čo sa týka existencie nemajetkovej ujmy, v tomto ohľade sa jedná o typické sporové konanie, kedy dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, ktorý doposiaľ toto dôkazné bremeno neunesol. Zákon nezakladá prezumpciu vzniku nemajetkovej ujmy a žalobca v žalobe len všeobecne konštatoval základné skutočnosti, ktoré

však žiadnym spôsobom nepreukázal, nebol navrhnutý ani len výsluch žalobcu, pričom má za to, že neprijateľná je aj výška nemajetkovej ujmy, preto navrhol žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania. Mal za to, že pokiaľ sa vyhodnocujú dôvody väzby je potrebné na žalobcu hľadieť komplexne ako na osobnosť a vzhľadom k minulosti žalobcu a k násilnej trestnej činnosti, ktorú páchal nemôže obstať skutočnosť, že keď použil nôž tak nemal úmysel ohroziť život alebo zdravie poškodenej, pretože aj u žalovaného evokuje použitie noža v takejto situácii ohrozenie života alebo zdravia. Čo sa týka argumentu o použití dohovoru o ľudských právach a základných slobodách mal za to, že tento sa aplikoval za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. Nakoľko tento neobsahoval ustanovenia nemajetkovej ujmy kdežto zákon č. 514/2003 Z.z už takéto ustanovenia obsahuje, takže v danom prípade nie je na mieste použitie tohto dohovoru na daný prípad, rovnako sa obdobnej situácie týka aj nález ústavného súdu, pričom má za to, že sa jedná o iné skutkové okolnosti, ktoré nie je možné aplikovať na tento predmet konania.

7. Na pojednávaní dňa 18.11.2021, ktoré bolo nariadené za účelom výsluchu žalobcu, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že trvá na podanej žalobe tak ako bola súdu doručená. Nenavrhuje doplniť dokazovanie. Účasť žalobcu na tomto pojednávaní nebola zabezpečená nakoľko zistila, že žalobca je vo väzbe v Košiciach. Neoverila z akého dôvodu.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že trvá na svojich písomných aj ústnych vyjadreniach. Posledné pojednávanie bolo odročené len za účelom zabezpečenia osobnej účasti žalobcu na pojednávaní, čo však vzhľadom k uvedeným skutočnostiam nie je možné. Mal za to, že žalobca v konaní nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, pričom skutočnosť, že sa opakovane dostal do väzby len potvrdzuje jeho procesnú obranu, preto navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3Tp/48/2019 mal súd za preukázané, že uznesením zo dňa 05.07.2019 bolo začaté trestné stíhanie voči žalobcovi vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a toho istého dňa mu bolo vznesené aj obvinenie pre ublíženie na zdraví podľa §156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 04.07.2019 okolo 23.00 hod. v k.ú. obce D., okres H. v rodinnom dome č. XXX po predchádzajúcej hádke pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol svoju družku G. X., takým spôsobom, že do nej hodil dva kuchynské nože, pričom týmito nožmi jej spôsobil zranenia v oblasti ľavého stehna, reznú ranu kože a podkožia cca 1,5 cm dlhú a do oblasti pravého stehna, kde jej spôsobil reznú ranu kože a podkožia cca 7 cm dlhú, ktoré si vyžadujú dobu liečenia v trvaní 7 až 10 dní. Podľa § 87 ods.1 Trestného zákona bol prokurátorom dňa 06.07.2019 podaný návrh na vzatie do väzby obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko je dôvodná obava, že obvinený pri ponechaní na slobode bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti s ohľadom na charakter spáchaného činu ako i skutočnosť, že obvinený spoločne so svojou družkou požívajú alkoholické nápoje, pričom sa obvinený následne správa nevyspytateľne. Navyiac obvinený bol 8 - krát súdne trestaný, naposledy v roku 2005, pričom až v 5 prípadoch za násilnú trestnú činnosť.

11. Z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že žalobca bol opakovane súdne trestaný a to v rokoch 1973, 1975, 1993, 1997, 1999, 2001 a 2005. V troch prípadoch za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, resp. 3 Trestného zákona a v dvoch prípadoch za trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona. V niekoľkých prípadoch mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické, ústavné, respektíve zákaz používať alkoholické nápoje.

12. Zo Zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 08.07.2019 vyplynulo, že žalobca poberá starobný dôchodok vo výške 250,00 Eur, nie je ženatý, nie je mu zrejmé či poškodená je jeho družka a nevidí dobre na oči. Vo svojej výpovedi sa čiastočne k spáchaniu trestnej činnosti priznal a uviedol, že ľutuje čo sa stalo, poškodená ho nazlostila, keď mu opisovala ako súložila s hluchonemým, tak že po nej hodil to čo mal poruke. Pamätal si na 1 nôž. Je pravdou, že spolu pili asi 2 dcl borovičky, predtým vypil asi 1 pivo. Predtým od 19.04.2019 nepil. Uviedol, že aj predtým sa pohádali, vynadali si, ale takéto konflikty, ešte nebol. Mohlo sa stať, že jej dal 1 facku, ale inak sa nič zvláštne nestalo.

13. Uznesením sp. zn. 3Tp/48/2019 zo dňa 08.07.2019 Okresný súd rozhodol o vzatí žalobcu do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom väzba začala plynúť dňa 05.07.2019 o 00.05h. Súd vo svojom uznesení uviedol, že zistené skutočnosti nepochybne nasvedčujú tou, že skutok pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dané dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. Obvinený bol doposiaľ 8 - krát súdne trestaný, z toho vo viacerých prípadoch pre násilnú trestnú činnosť. Je zrejmé, že požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa môže správať agresívne a nevyspytateľne. Poškodená po lekárskom ošetrení a prvotnom výsluchu odišla na neznáme miesto, čo môže svedčiť o tom, že má od obvineného strach. Zároveň nie je zrejmé do akej miery menovaný požíva alkoholické nápoje a či jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný. Tým sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Žalobca - obvinený priamo do zápisnice o výsluch obvineného uviedol, že podáva sťažnosť proti uzneseniu o vzatí do väzby.

14. Z Uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Tpo/54/2019-28 zo dňa 22.07.2019 vyplynulo, že Krajský súd zamietol sťažnosť obvineného S. C.. Vo vzťahu k osobe obvineného mal aj Krajský súd z odpisu registra trestov preukázané, že obvinený bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, z toho prevažne pre násilnú trestnú činnosť. Požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa dopúšťa trestnej činnosti a jeho správanie je agresívne a nevyspytateľné. Poškodená po lekárskom ošetrení a prvotnom výsluchu odišla na neznáme miesto, čo môže svedčiť o tom, že má od obvineného strach. Takto zistené skutočnosti sú tak aj podľa názoru krajského súdu konkrétnymi skutočnosťami, ktoré v danom štádiu trestného konania bez akýchkoľvek pochybností zakladajú dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

15. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Rožňave ČVS: ORP-264/1-VYS-RV-2019 zo dňa 15.07.2019 bol pribratý znalec MUDr. Zoltán Sidor PhD. z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a to z dôvodu potreby objektívne posúdiť zranenie, ktoré utrpela G. X., mechanizmus zranenia, následky zranenia a iné okolnosti dôležité pre trestné konanie.

16. Z Uznesenia Okresnej prokuratúry Rožňava zo dňa 01.08.2019 Pv 391/19/8808-14 vyplynulo že sťažnosti obvineného zo dňa 22.07.2019 proti uzneseniu o vznesení obvinenia bolo vyhovené a uznesenie o vznesení obvinenia sp. zn. ORP-365/RV-RV-2019 zo dňa 05.07.2019 bolo zrušené, pričom vyšetrovateľovi PZ bolo uložené aby vo veci znovu konal a rozhodol. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania je zrejmé, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané predčasne. Nakoľko zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že že skutok sa nestal tak, ako bol ustálený v napadnutom uznesení, ale znalec za veľmi pravdepodobné určil, že zranenia si poškodená spôsobila sama. Vo veci bude nutné vykonať ďalšie dokazovanie v kontexte záverov znaleckého posudku a tiež vzhľadom na skutočnosti uvádzané v sťažnosti obvineného.

17. Z Uznesenia Okresnej prokuratúry Rožňava Pv 391/19/8808-15 zo dňa 01.08.2018 vyplynulo, že žalobca - obvinený ním bol ihneď prepustený z väzby na slobodu, pretože pominuli dôvody väzby. Z jeho odôvodnenie vyplýva, že zo záverov znaleckého posudku je zrejmé, že vznik zranení spôsobom ako to uvádzala poškodená vo svojej výpovedi, teda hádzaním nožov so zasiahnutím oboch jej stehien je veľmi nepravdepodobný. Z uvedeného je zrejmé, že skutok popísaný v uznesení o vznesení obvinenia sa nestal, respektíve zranenia, ktoré utrpela poškodená neboli spôsobené obvineným.

18. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rožňave ČVS: ORP-264/1-VYS-RV-2019 zo dňa 04.09.2019 bolo trestné stíhanie, ktoré bolo začaté bolo začaté pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok pre ktorý sa trestné stíhanie viedlo. Vychádzajúc zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo č. 89/2019 a zápisnice o výsluchu obvineného - žalobcu boli tvrdenia poškodenej vyvrátené a bolo zistené, že zranenia si poškodená mala spôsobiť sama, preto v uvedenom prípade obvinený nenaplnil skutkovú podstatu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona ani iného trestného činu.

19. Žalobca dňa 13.10.2020 podala na Ministerstvo spravodlivosti Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 15 zákona č. 514/2003 Z.z v príčinnej súvislosti s rozhodnutím o väzbe, ktorou sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4.000,00 Eur.

20. Ministerstvo spravodlivosti dňa 30.03.2021 doručilo žalobcovi Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, v ktorom uviedlo že žiadosti nebolo vyhovené, nakoľko u žalobcu nevzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s rozhodnutím o väzbe a to z

dôvodu, že žalobca si väzbu zavinil sám, čím je naplnená negatívna podmienka v zmysle ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 z.z., ktorá ex lege vylučuje vznik práva na náhradu škody, vrátane nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na uvedené v danej veci nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z..

21. Z odpovede na lustráciu v ZVJS zo dňa 18.11.2021 vyplynulo, že žalobca je aktuálne vo väzbe, ktorú nariadil Okresný súd Košice I v rámci prípravného konania vedeného pod sp.zn. 5Tp/46/2021 od 05.10.2021.

22. Základ uplatneného nároku žalobcu súd posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúcich zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

23. Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

24. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

25. Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26. Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie, b) bol oslobodený spod obžaloby alebo c) vec bola postúpená inému orgánu.

28. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody nevznikne a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.22.

30. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

31. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

32. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

33. Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

34. Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

35. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom (Občianskym zákonníkom).

36. Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k právnomu názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

37. Zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje i zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone (§ 1 písm. a). Na účely tohto zákona výkonom verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom i za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri jej výkone rozhodnutím o väzbe.

38. Zákon č. 514/2003 Z. z. explicitne nedefinuje pojem „nezákonné rozhodnutie“. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, sa vždy posudzuje so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

39. Trestné stíhanie predstavuje kontinuálny proces zisťovania a overovania skutočností rozhodných pre posúdenie konania obvineného a ich hodnotenia z hľadiska trestnoprávnych noriem. Ak sa samotné trestné stíhanie ukáže ako nedôvodné, platí tento záver pre všetky úkony a inštitúty, ktoré sa k trestnému stíhaniu viažu, vrátane výkonu väzby. Oslobodenie spod obžaloby, znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo, a vyšla tak najavo i nezákonnosť väzby

40. Z ustanovenia § 8 ods. 6 písm. a) cit. zák. vyplýva, že právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. K vylúčeniu nároku na odškodnenie za väzbu pritom nestačí, že bol zákonný dôvod väzby alebo jej trvania, ale uvedené ustanovenie predpokladá určité konkrétne konanie obvineného, ktorým dal príčinu na vzatie (predĺženie) väzby (napr. pôsobenie na znalca, zastrašovanie svedkov, odstraňovanie dôkazov, pokus o útek).

41. Väzba je procesným opatrením, ktorého účelom je dočasne zaistiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva, dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

42. Súd pri posudzovaní zavinenia žalobcu na vzatí do väzby, zisťoval, či a teda akým konkrétnym konaním dal príčinu k obavám, ktoré boli dôvodom väzby.

43. Žalobca bol vzatý do väzby v súvislosti so začatím trestného stíhania a vznesenia obvinenia voči žalobcovi vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V uvedenom konaní Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rožňave ČVS: ORP-264/1-VYS-RV-2019 zo dňa 04.09.2019 bolo trestné stíhanie, ktoré bolo začaté bolo začaté pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zastavené, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok pre ktorý

sa trestné stíhanie viedlo. Na základe vykonaných úkonov sudca pre prípravné konanie pri rozhodnutí o väzbe žalobcu dospel k záveru, že zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný a boli dané dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal žalobca, nakoľko sa priamo do Zápisnice o výsluchu čiastočne k jeho spáchaniu aj priznal a zároveň uviedol, že bol pod vplyvom alkoholu. Nazhromaždené dôkazy odôvodňovali obavu, že by obvinený na slobode mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Žalobca bol už opakovane právoplatne odsúdený, z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že žalobca bol doposiaľ 8 - krát súdne trestaný, z toho prevažne pre násilnú trestnú činnosť. Požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa dopúšťa trestnej činnosti a jeho správanie je agresívne a nevyspytateľné. Zároveň nebolo zrejmé do akej miery žalobca požíval alkoholické nápoje a či jeho pobyt na slobode by nebol nebezpečný, preto súd považoval za potrebné doplniť dokazovanie, avšak do tej doby mal zato, že pretrvávala reálne obava, že by žalobca na slobode mohol pokračovať v páchaní úmyselnej trestnej činnosti rovnakého druhu. Tým mal súd pre prípravné konanie dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uvedené zistenia sú podkladom pre vyvodenie záveru, že žalobca si väzbu zavinil sám.

44. V zmysle podanej žaloby, práve výkon väzby mal zapríčiniť, že utrpela dobrá povesť žalobcu v mieste bydliska a medzi blízkymi a známymi, bola ohrozená jeho dôveryhodnosť, zhoršil sa zdravotný stav. Väzba žalobcu mala negatívny vplyv aj na život jeho rodiny a na vzájomné rodinné vzťahy. Keďže žije v obci, kde ho takmer všetci poznajú ako osobu ochotnú pomôcť pomocnými prácami v domácnostiach a pre samotnú obec, rodinní príslušníci aj ďalšie blízke osoby žalobcu veľmi ťažko niesli nepriaznivé reakcie okolia. Žalobca bol osobou bezúhonnou po jeho vzatí do väzby sa informácia o jeho väzobnom stíhaní v malej obci D., okres H. rýchlo rozšírila, pričom pobyt vo väzbe mal negatívny viditeľný dopad na jeho psychický stav a osobnosť. Žalobca uvádza, že za daných okolností je primeranou nemajetkovou ujmu vo výške 55,55 Eur za deň (predovšetkým aj z dôvodu, že väzba trvala 27 dní). Žalobca si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 1.500,- Eur t.j. 55,55 Eur denne a túto považuje za primeranú a žiadal, aby mu ju priznal v plnej výške tak ako si ju aj žalobca uplatnil t.j. 1.500,- Eur za celé trvanie väzby, ide o sumu nad dolnou hranicou ustálenú súdnej praxe za jeden deň väzby a v kombinácii s okolnosťami na strane žalobcu, na ktoré poukázal ako aj skutočnosti, t.j. obmedzenie slobody pohybu, súkromia, nemožnosť kontaktu s rodinnými príslušníkmi, porušenie práva na rodinný život, ktoré sú všeobecne známe skutočnosti, ktoré nie je nevyhnutné osobitne dokazovať je nárok žalobcu odôvodnený.

45. Súd nemohol prihliadať k námietke v podanej žalobe vo vzťahu k zhoršeniu zdravia žalobcu počas pobytu vo väzbe, nakoľko počas súdneho konania, si žalobca nesplnil ani len povinnosť tvrdenia označením konkrétneho prejavu zhoršenia zdravotného stavu, aby súd na túto skutočnosť mohol prihliadnuť pri určení náhrady nemajetkovej ujmy. Na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhol a ani nepredložil žiadne dôkazy, lekárske potvrdenie atď., aby súd mohol za tým účelom vykonať dokazovanie na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku.

46. Žalobca pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy poukázal na to, že väzba na neho vplývala veľmi negatívne, aj na život jeho rodiny a na vzájomné rodinné vzťahy. Keďže žije v obci, kde ho takmer všetci poznajú ako osobu ochotnú pomôcť pomocnými prácami v domácnostiach a pre samotnú obec, rodinní príslušníci aj ďalšie blízke osoby žalobcu veľmi ťažko niesli nepriaznivé reakcie okolia. Žalobca bol osobou bezúhonnou po jeho vzatí do väzby sa informácia o jeho väzobnom stíhaní v malej obci Lipovník, okres Rožňava rýchlo rozšírila, pričom pobyt vo väzbe mal negatívny viditeľný dopad na jeho psychický stav a osobnosť.

47. Podľa súdu, žalobca musí preukázať splnenie podmienok zodpovednosti za škodu, nemajetkovej ujmy, ktorý v prípadnom súdnom konaní znáša bremeno tvrdenia o skutočnostiach, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu spôsobenú orgánmi verejnej moci, má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zaviním alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti (výkon verejnej moci v súvislosti s činnosťami uvedenými v ustanovení § 3 ods. 1 zákona, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním a škodou

48. Podľa súdu žalobca spoľahlivo nepreukázal vznik, nemajetkovej ujmy ako ani ich výšku, je potrebné prihliadať k zákonnej požiadavke, aby vznik nemajetkovej ujmy, resp. škody bol v príčinnej súvislosti

s namietaným nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, ako aj s jej presne verifikovateľnou výškou, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov, ktoré nastali po nezákonnom rozhodnutí a v dôsledku nesprávneho úradného postupu v živote žalobcu s poukazom na jeho postavenie v rodine, v spoločnosti a podobne.

49. V uvedenom súdnom konaní sa podľa súdu nepodarilo preukázať, že žalobca utrpel nemajetkovú ujmu, vychádzajúc pri tom z tvrdenia relevantných skutočností v podanej žalobe, nakoľko sa nepreukázala nemajetková ujma označovaná aj ako morálna ujma a to v priamej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov v jeho živote s poukazom na jeho postavenie v rodine, v spoločnosti a podobne, ktoré mali nastať v živote žalobcu v súvislosti s vedením vyšetrovania. V prejednávanej prípadе nestačí sa len domáhať uplatneného nároku uvedeného v tomto konaní, rovnako nestačí len konštatovať porušenie práva. Žalobca musí uniesť aspoň bremeno tvrdenia, že mu vznikla škoda resp. nemajetková ujma a že na jej uspokojenie nie je postačujúcim zadosťučinením len konštatovanie porušenia práva, ospravedlnenie resp. iné formy satisfakcie, a že v jeho prípade sa jedná o až také závažné porušenie jeho práv, ktoré je možné napraviť len priznaním finančného zadosťučinenia. Relatívne zadosťučinenie plní predovšetkým satisfakčnú funkciu, aj keď úlohu preventívneho významu zo zákona nemožno vylúčiť. Žalobca musí preukázať v rámci satisfakčnej funkcie finančnej náhrady, že ním požadovaná suma zabezpečí primerané zmiernenie, reálne preukázanej a vzniknutej nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu, tak aby to nebolo zdrojom bezdôvodného obohatenia sa na strane žalobcu.

50. Žalobca v podanej žalobe nepreukázal aké konkrétne rodinné vzťahy mal na mysli, nakoľko z pripojeného trestného spisu vyplýva, že nie je ženatý, nepracuje a poberá starobný dôchodok. V konaní ani len nepoukázal na to, že pred vzatím do väzby sa spoločensky angažoval, resp. aspoň v mieste svojho bydliska a výkonom väzby došlo k zmene tohto stavu do tej doby, nakoľko počas konania nebolo preukázané zníženie jeho spoločenskej angažovanosti sa na verejnosti v dôsledku výkonu väzby a vedenia citovaného trestného konania.

51. Súd s uvedenými skutočnosťami nemohol súhlasiť nakoľko žalobca bol už opakovane právoplatne odsúdený. Z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že žalobca bol opakovane súdne trestaný a to v rokoch 1973, 1975, 1993, 1997, 1999, 2001 a 2005. V troch prípadoch za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, resp. 3 Trestného zákona a v dvoch prípadoch za trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona. V niekoľkých prípadoch mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické, ústavné, respektíve zákaz používať alkoholické nápoje. Aj naďalej požíva alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa dopúšťa trestnej činnosti a jeho správanie je agresívne a nevyspytateľné. Navyše v priebehu súdneho konania, súd zistil, že žalobca je aj aktuálne vo väzbe, ktorú nariadil Okresný súd Košice I v rámci prípravného konania vedeného pod sp.zn. 5Tp/46/2021 od 05.10.2021. Súdny v občiansko-právnom konaní neukladajú tresty, tieto nezohľadňujú pri ukladaní ďalšieho trestu, avšak súd uvedené skutočnosti uvádza vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu poškodenia dobrej povesti, zníženia dôstojnosti a škody, ktorú mal utpieť v tej súvislosti, nakoľko podľa žaloby mal požívať dobrú povest' v mieste bydliska aj v rodine, keď otázku dobrej povesti podľa súdu je potrebné vnímať v širších súvislostiach a to, že je rozdiel ak bola vzatá do väzby osoba netrestaná do tej doby, resp. sa dopustila trestného činu dávnejšie a aj tento skutok možno pripísať skôr mladíckej nerozvážnosti na rozdiel od žalobcu, ďalej podľa súdu otázku dobrej povesti je potrebné vnímať v dlhšom časovom kontexte, t. j. nie len tesne pred vzatím do väzby. Na základe uvedeného súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

52. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Náhrada trov konania bola žalovanému priznaná vo výške 100 % podľa pomeru úspechu vo veci. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku).